

69.

Oznámení c. k. mor. slez. finančního ředitelstva zemského z dně 30. ledna r. 1852, o tom, že protokoly o licitacích na jmovité čili dvižné věci podrobeny jsou poplatku kolkovému.

Spozorováním i vyšetřováním za příčinou toho zařízeným přesvědčeno se, že dle všeobecného, úřadům správy knížecích Lichtensteinských statkův od vrchnosti daného nařízení o licitacích jmovitých čili dvižných věcí, jako ovoce, sena, slámy a t. d. zřizují se zápisy, v nichž vyznačeny bývají věc, důchod nájemného a jméno toho komu věc ta dražbou (licitací) se dostala, a sice neuzávajíc k tomu papíru kolkovaného čili stemplovaného, pak o důležitějších věcech zakládají se řádné licitační protokoly.

Dle tarifové postávky 108 zákona od 9. února r. 1850 podrobeny jsou protokoly o dražbě, nejen tehdy když v sobě zahrnují právní listiny, ohledem na obsažené tam právní záležitosti předepsanému za každou z nich poplatku, nýbrž dlužno též všechny protokoly o dražbě na věci nejmovité čili nedvižné považovati za právní listiny, za kteréž dlužen jest ten co se jeví jako prodávatel platiti škále přiměřený poplatek, kterýž se má vyměřiti podle důchodu z dražby.

Z tohoto ustanovení, které se různí od ustanov kolkového a taxového zákona z roku 1840 viděti, že není potřebno, aby takový zápis o dražbě čili licitaci byl též podepsán od kupce. Takové zápisy o dražbách považují se dle zákona od 9. února r. 1850 za právní listiny i prodávatel jest dlužen, zaplatiti z nich poplatek, kterýž se má vyměřiti podle důchodu z dražby.

Což se dle dekretu vysokého ministerstva financí z dně 10. ledna r. 1852, pod čís. 813/60, ku zachovávání oznamuje s tím doložením, aby se přihlíželo k tomu, by nařízení tarifové postávky 108 zákona od 9. února r. 1850 od úředních osob, dohlížejících při odhývání veřejných dražeb, všude jak náleží se zachovávalo.

Filipp Otto rytíř v. Ottenthal,

c. k. ministeriální rada a finanční ředitel zemský.